

Nej, det är inte *Sympathy for the Devil* som ljuder i Svedala kyrka. Men församlingsassistent Lazze X Strandbergh har onekligen stor sympati för Rolling Stones – liksom för Elvis och The Beatles. Knappen på bröstet är från 1964 och utmärker ett officiellt Beatles-fan.

Frälst av rock'n'roll

Affischer och foton på Elvis. Dockor och filmisar med Beatles. Skivor och tidningar med Rolling Stones ...

Nej, något konstigt med Lazze X Strandberghs musiksmak är det knappast inte, eller hur?

Men om vi säger att han har sin rock'n'roll-samling inackorderad i Svenska kyrkans församlingshem i Svedala så hajar du väl ändå till?

Av Jens Olander (text), Kalle Johansson (foto)

Man hittar Svedala någon mil sydost om Malmö, dess kyrka i samma kvarter som Kapellvägen och Klockarevägen, och den tillhörande församlingsassistenten på ett litet kontor – alldeles fullpackat med prylar, bilder, skivor, tidningar, kläder, instrument, nothäften, tavlor, filmer ... och Gud vet vad.

Alltsammans har hursomhelst den heliga treenigheten som gemensam nämnare – Elvis, Beatles och Rolling Stones.

Jajamen. Rock'n'roll. Av vissa alltsedan mitten av 50-talet ansedd som djävulens påfund. Här som synes inträngd i samma lokaler som kristendomen!?

– Inga problem, flinar assistent Strandbergh svalt tillbakalutat i sin kontorsstol. Jag säger som John Lennon sa en gång i tiden: "Beatles är populärare än Jesus" ...

Samling med själ

Inte bara det som finns på väggar, bord och hyllor i hans krypin skulle kunna tolkas som otypiskt kristet. Lazze X själv skulle nämligen mycket väl kunna tas för en ängel – en beryktad Hells Angel, med sin mc-väst, näsvinge-piercing, hästsvans och sina tatueringar.

Men det antagandet gör dock ingen som känner till hans insatser för ungdomar och hemlösa i trakten. Eller för den delen hört honom samtala med församlingsprästen som bästa bröder.

– Jag är som jag är och ser ut som jag gör, konstaterar han.

Och samlar alltså på det han samlar på.

Men det är inte vad som helst som hamnar i kollektionen. Långt ifrån.

– Det måste ha själ, måste beröra mig på något vis. Det behöver inte vara original eller vara gammalt. Och det har inte med ekonomiskt värde att göra heller. Jag köper ju inte för att sälja vidare.

– Fast den här hade jag nog kunna fått bra mycket mer för än de 600 jag la en gång i tiden, säger Lazze och tummar på en liten metallubät som ingår i hans delsamling med en mängd Yellow Submarine-attiraljer.

Propellrarna brukar vara avbrutna, men Lazzes exemplar är helt intakt.

Dean och Monroe

Just den typen av prylar har han för övrigt en speciell förkärlek till.

– Ja, jag är mest förtjust i saker som haft någon sorts funktion –

Lazzes kontor på församlingshemmet är synnerligen smakfullt inrett. Det är fullständigt belamrat med rock'n'roll-attiraljer.

Säkert är det många som skulle bli "all shook up" av lukten från Kungen själv ... Tvålen har nog hängt med ända sedan 50-talet, miss-tänker Lazze.

och som har använts. Det är inte så kul om de ligger i originalförpackningar. – Men den här har ju uppenbarligen någon lekt med och säger något om en vanlig människas uppväxt.

Därmed snubblar vi över ytterli-

gare en utmärkande ingrediens i Lazzes intresse – människoöden. Och då gäller det inte bara Elvis, Stones och Beatles. I hemmet finns nämligen även gott om stoff som är relaterat till såväl James Dean och Marilyn Monroe som Pink Floyd och Bob Dylan.

– Det är fråga värt om inte det absolut roligaste med samlandet är att läsa böckerna, biografierna – att gå på djupet bakom prylarna och bilderna, funderar Lazze.

Fastnade för Hendrix

Den 45-årige skåningen har själv en omvälvande levnadshistoria

Flower power-tider i dubbel bemärkelse. Fotografiet till vänster med bland andra Lennon och yogin Maharishi hittade Lazze instuckett i ett LP-konvolut. Historien bakom det är annars höljt i dunkel.

Den här medaljongen från 1966 tillhör en av Lazzes absoluta favoritobjekt. Han köpte den i Tyskland en gång i tiden. Beatles dominerar visserligen i rock'n'roll-samlingen, men annars föredrar Lazze numera Bob Dylan, som han gjort flera egna tolkningar av på svenska.

värd att berätta. En historia där rock'n'rollen tjänat som självklart soundtrack.

När Lazze var sju år lärde han sig spela elgitarr och fick snart sin första singel, *Ticket to ride*. Beatles i all ära, men första riktiga stora idolen var trots allt Jimi Hendrix.

– Jag hörde honom på Kvällstoppen i samband med hans död ... Och det var ju något i hästväg!

– Så jag började samla på allt som rörde Hendrix, vilket var rätt mycket på den tiden.

Ödesdiger test

Fascinationen över gitarrvirtuosen hade dock en baksida också.

– Jag tänkte, att om en så häftig gitarrist använder droger, då måste ju jag också prova. Så redan när jag var tio bestämde jag mig för att jag skulle testa allt en gång. För erfarenhetens skull.

När Lazze var 14 skedde hasch-debuten. Han bodde då i ett kollektiv i Eslöv med bland andra blueslegenden Peps Persson.

– Det var en rätt märklig tillvaro i den där lägenheten. Någon kunde röka på i soffan medan en annan satt och mediterade, och en tredje stod på balkongen och viftade med en röd flagga ...

– Men det var så det var på den tiden, i början av 70-talet.

Influenser från öst

I samma kvarter i Eslöv hade "The Beatles Guru", den indiske yogin Maharishi Mahaesh, ett center. Och som den sökare Lazze alltid har varit ("Jag har varit på allt från scientologikurser till träffar med Jesusfolket och söndagsmiddagar med Hare Krishna") kom han att fastna för meditation. Musikaliskt förflyttade sig tyngdpunkten därmed till Ravi Shankar och George Harrison.

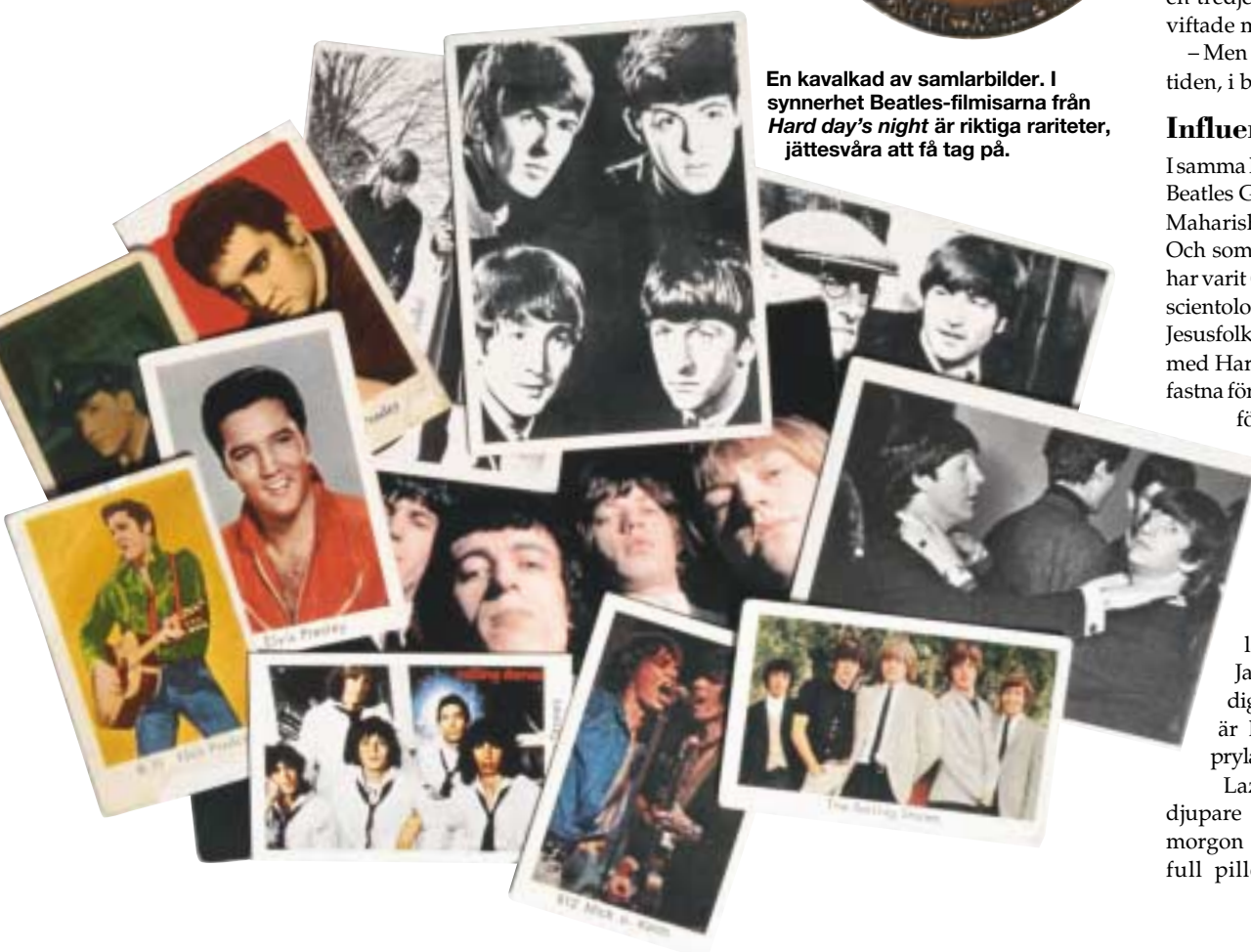
– Beatles *Rubber Soul*-LP var ju också en favorit då, med inslagen av citar och mer avancerad, österländsk klingande musik. Jag lyssnar fortfarande väldigt mycket på dem, och det är helt klart mest Beatles-prylar jag har i min samling.

Lazze sjönk efter hand allt djupare ned i drogsörjan. Varje morgon samma ritual: en handfull piller och någon timmes

”Det är fråga värt om inte det absolut roligaste med samlandet är att läsa böckerna, biografierna – att gå på djupet bakom prylarna och bilderna”

En kavalkad av samlarbilder. I synnerhet Beatles-filmisarna från *Hard day's night* är riktiga rariteter, jättesvåra att få tag på.

► väntan på att de skulle börja verka. De var, berättar han, en ren nödvändighet för att kunna klara dagen och stilla abstinensen.

– Dessutom var jag fascinerad av de psykedeliska drogerna som hasch och LSD. För mig var de, till skillnad från heroin och amfetamin, inte droger, utan magi – en annorlunda verklighet med vidgade vyer.

– Men det handlade självklart om ren okunskap ...

Med musikens hjälp

Lazze insåg trots allt vartåt det hela barkade och försökte flera gånger att komma på rätt köl – utan att lyckas. En oskyldig öl på krogen fick honom allt som oftast att återigen trilla tillbaka.

Tillsist fick han ändå en hjälpande kompassriktning – av musiken.

– Under senare delen av 70-talet var jag inne på Pink Floyd, Frank Zappa och modern jazz, framför allt Chick Corea.

– Av en händelse råkade jag se att Corea dedikerat en platta till en viss L Ron Hubbard, vilket jag blev nyfiken på. Det visade sig att denne Hubbard var grundare av ett rehabiliteringsprogram för narkomaner som jag sedermera gick igenom.

Och på så sätt fick han till slut hjälp ut ur sitt beroende. Sedan 1992 är Lazze helt drogfri.

Hälsosammare kickar

Om ”knarkare” var den huvudsakliga beteckning tidigare, finns det numera en uppsjö av titlar att trycka på visitkortet. Lazze basar sedan några år tillbaka för Svenska Kyrkans ungdomsverksamhet i Svedala och har fått snurr på café, inspelningsstudio, fotolab, studiecirklar och konsertarrangemang.

Vid sidan av det ordinarie arbetet är Mr Strandbergh vidare drogforebyggande föreläsare, fotograf, poet, seriefigur (!), författare, modell, konstnär och musiker. Bland en hel del annat.

”We all live in a yellow submarine” ... En hel hög med prylar på ett och samma tema. Notera inte minst metallubåten till vänster som är eftertraktad av många Beatles-samlare.

Elvis mania. Frimärken, klippark, solglasögon med mera. Speciellt korten till höger passar förstås utmärkt i Svedala församlingshem ...

Väggarna är fyllda – och bokhyllan likaså. Under Stones-planet syns bland annat en rad biografier, och just levnadsöden är något som intresserar Lazze X Strandbergh extra mycket.

– Jo, missbrukarbeteendet har jag kvar, det vill säga att jag är igång alla dygnets vakna timmar, ler Lazze.

– Men idag använder jag energin till annat istället. Nu är det skapande som ger mig kickar.

Lazzes budord

Ett och annat finfint samlarkap gör förstås sitt till för att liva upp tillvaron också. En kantstött mugg, ett naggat foto eller kanske en udda EP att placera intill Elvis-tvålen, Beatles-medaljongen och Stones-filmisarna.

Men Lazze X Strandbergh har för den sakens skull inget utpräglat habegär. Han säger:

– Folk idag tror att man måste ha någonting för att kunna göra någonting och bli någonting. Men det tycker jag är att ta saker i fel ordning. Man måste först bestämma sig för att vara, därefter göra – och till slut får man.

Se där, ett budord värt att lägga på minnet. □

Välkända nunor. Bild-journalen med Lennon och McCartney på flankerna är från 1963. På det norska, mer moderna omslaget med Mick Jagger syns faktiskt Bill Wymans autograf, ditklottrad åt Lazze 2003.

Tunga singlar med tungt band: Honky Tonk Women, The Last Time och Jumpin' Jack Flash.